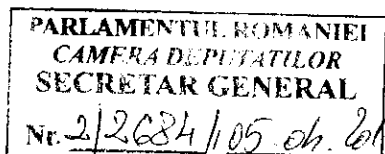

DEPARTAMENTUL PENTRU
RELATIA CU PARLAMENTUL

Dep. legislativ
[Signature]

București, 01.04.2016
Nr. 3621/DRP

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

- Vă înaintăm, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:
1. *Proiectul de lege pentru modificarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, inițiată de domnii deputați PSD Liviu Harbuz și Ioan Dîrzu (Bp. 501/2015, L 672/2015);*
 2. *Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 1/2010 a educației naționale, inițiată de domnul senator PSD Liviu Pop împreună cu un grup de parlamentari PSD, UNPR (Plx. 45/2016);*
 3. *Proiectul de lege pentru completarea art. 67 din Legea nr. 46/2008 – Codul Silvic, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de domnul deputat PSD - Ioan Munteanu, împreună cu un grup de parlamentari PSD (Bp. 439/2015, Plx. 867/2015);*
 4. *Propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii poliției locale nr. 155/2010, inițiată de domnul senator PNL Marius Lucian Obreja împreună cu un grup de parlamentari PSD, PNL, UNPR, independenți (Bp. 417/2015, Plx 62/2016);*
 5. *Legea pentru modificarea art. 133 din Legea educației naționale nr. 1/2011, provenită dintr-o propunere legislativă inițiată de doamna senator PSD Ecaterina Andronescu împreună cu un grup de senatori PSD, PNL, PLC, UNPR, UDMR și independenți (Plx. 615/2015, L 634/2015);*
 6. *Proiectul de Lege privind instituirea unor cerințe generale referitoare la lucrările la rețelele și gospodăriile tehnice care afectează străzile și parcurile publice, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de domnul senator independent Andrei Volosevici împreună cu domnul deputat independent Gunia Dragoș-Ionel și domnul deputat PNL Ionescu George (Bp. 551/2015, L41/2016); PLx 109/2016*
 7. *Proiectul de Lege pentru modificarea Legii nr.102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, provenit dintr-o inițiativă legislativă inițiată de domnul deputat PNL Grigore Crăciunescu împreună cu un grup de parlamentari PSD, PNL, ALDE, Minorități Naționale și Independenți (Bp. 441/2015, Plx. 30/2016).*

Cu deosebită considerație,

MINISTRU DELEGAT

CIPRIAN BUCUR

**DOMNULUI CRISTIAN – ADRIAN PANCIU,
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Piața Victoriei nr. 1, Sector 1, București, România
Tel.: +4 021 3 66 66 77 Fax: +4 021 3 66 66 10
www.drp.gov.ro

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

558
24032016

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *proiectul de Lege privind instituirea unor cerințe generale referitoare la lucrările la rețelele și gospodăriile tehnice care afectează străzile și parcurile publice*, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de domnul senator independent Andrei Volosevici împreună cu domnul deputat independent Gunia Dragoș-Ionel și domnul deputat PNL Ionescu George (Bp. 551/2015, L41/2016).

I. Principalele reglementări

Proiectul de lege vizează, în principal, instituirea măsurii potrivit căreia *titularii* drepturilor de administrare sau, după caz, de proprietate ale rețelilor sau gospodăriilor tehnice care sunt amplasate în subteranul amprizei străzilor sau al parcurilor publice *să poată realiza* lucrări asupra respectivelor rețele sau gospodării tehnice, precum și să poată înființa sau extinde astfel de rețele sau gospodării tehnice, numai dacă asigură, pe cheltuială proprie, refacerea tuturor elementelor constructive afectate ale străzilor sau parcurilor în cauză, cu respectarea normelor tehnice în vigoare și a unor cerințe generale specificate în cuprinsul acestei inițiative.

Inițiativa stabilește că, în funcție de modul în care sunt afectate elementele constructive ale parcurilor publice sau străzilor, normele de mai

sus se aplică și titularilor drepturilor de administrare sau, după caz, de proprietate ale rețelelor sau gospodăriilor tehnice supraterrane.

Pentru cazul neîndeplinirii obligațiilor stabilite, se propun contravenții și sancțiuni „cu amendă de la 6000 lei aplicată persoanelor juridice”, care se constată/aplică de către „poliția locală” și „personalul împuternicit al administratorului drumului.”

II. Observații

1. Semnalăm faptul că nici din proiectul de lege, nici din prezentarea măsurilor preconizate în *Expunerea de motive*, nu rezultă motivul temeinic fundamentat (în condițiile art. 6, 7, 31 și 32 din Legea nr. 24/2000¹), pentru care s-ar impune reglementarea unor „cerințe generale” de natura celor propuse, în afara cadrului legilor speciale în domeniul drumurilor și, respectiv, al rețelelor de comunicații electronice.

În acest sens, învederăm că *Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, și *Legea nr. 154/2012 privind regimul infrastructurii rețelelor de comunicații electronice* constituie legi speciale în domeniul proiectării, executării, administrării, exploatării/întreținerii și desființării lucrărilor aferente drumurilor și, respectiv, rețelelor de comunicații, care cuprind – în mod detaliat – procedurile aferente/cerințele specifice, interdicțiile și sancțiunile aplicabile în cazul nerespectării prevederilor acestora (art. 61 și următoarele din *Ordonanța Guvernului nr. 43/1997* și art. 32 și următoarele din *Legea nr. 154/2012*).

De asemenea, aceste legi speciale se completează în mod corespunzător cu prevederile *Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, și ale *Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, care conțin atât norme generale, cât și norme speciale în domeniul disciplinei/calității în construcții, a căror nerespectare atrage răspunderea juridică aferentă – inclusiv contravențională și penală – pentru faptele ce constituie contravenții și, respectiv, infracțiuni (art. 35, art. 36 și următoarele din *Legea nr. 10/1995* și art. 24-26 și următoarele din *Legea nr. 50/1991*). Totodată, cadrul legislativ existent se completează în mod corespunzător cu prevederile aferente ale legii civile (inclusiv sub aspecte vizând repunerea în

¹ ...privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată

situația anterioară a imobilelor/lucrărilor vizate, cu cheltuieli aferente, după cum este cazul).

În acest sens, reglementările propuse – scoase din contextul legislativ actual - apar ca fiind nu numai în dezacord cu prevederile art. 16 din Legea nr. 24/2000, dar chiar și în necorelare/neconcordanță cu acestea și, respectiv, derogatorii – în mod implicit – de la prevederile privind interdicțiile legale de executare a unor lucrări în zona amprizei² și/sau în zona de siguranță/zona drumurilor publice proprietate publică a statului/UAT, ori de executare în alte condiții decât cele prevăzute în *legile speciale*, putând afecta inclusiv siguranța circulației și securității transporturilor (de ex., art. 27 alin. (4), art. 44 alin. (4), art. 46 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, art. 4-9, 27, 28 din Legea nr. 154/2012).

Subliniem că, în lipsa precizărilor/clarificărilor aferente în proiectul de lege și *Expunerea de motive*, nu rezultă cu claritate natura rețelor respective și/sau dacă acestea vizează (doar) rețelele de comunicații electronice, al căror regim este riguros reglementat prin Legea nr. 154/2012.

De asemenea, nu rezultă nici care ar fi natura/regimul juridic al „*gospodăriilor tehnice*” vizate, neputându-se determina, astfel, nici care ar putea fi „*titularii*” și/sau „*administratorii*” unor astfel de „*rețele și gospodării tehnice*”.

Măsurile astfel propuse apar ca fiind în dezacord cu actualul cadru legislativ în domeniu, drumurile proprietate publică a statului/UAT neputând fi lăsate la arbitriul deciziilor/activităților oricăror entități de a avea acces, a înființa și executa, în temeiul celor patru articole din proiectul de lege, „*rețele și gospodării tehnice*” subterane și supraterane amprizei drumurilor publice, cu toate consecințele aferente, inclusiv cu afectarea drumurilor publice respective, precum și, după caz, a unor rețele de comunicații electronice existente/amplasate cu respectarea regimului drumurilor publice și al regimului infrastructurii rețelor de comunicații electronice.

Totodată, referitor la neclaritățile proiectului de lege, amintim că, prin lacunele, lipsa de claritate și precizie a normelor preconizate – care pot genera confuzii în interpretarea/aplicarea acestora – se pot crea inclusiv premisele unor vicii de neconstituționalitate prin raportare la art. 1 alin. (5) din Constituția României, republicată, privind *principiul constituțional al legalității*³.

² ... „Ampriza drumului” fiind „suprafața de teren ocupată de elementele constructive ale drumului: parte carosabilă, trotuare, piste pentru cicliști, acostamente, șanturi, rigole, taluzuri, șanțuri de gardă, ziduri de sprijin și alte lucrări de artă.”

³ ...menționăm, de exemplu, în acest sens, *Decizia Curții Constituționale nr. 319/2013*. De asemenea, menționăm că principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de

2. Învederăm faptul că actul normativ care fixează cadrul general pentru accesul furnizorilor de rețele de comunicații electronice pe proprietatea publică în vederea instalării, întreținerii, înlocuirii ori mutării rețelilor de comunicații electronice sau a elementelor de infrastructură necesare susținerii acestora, precum și unele măsuri privind construirea de rețele de comunicații electronice este *Legea nr. 154/2012 privind regimul infrastructurii rețelilor de comunicații electronice*.

Potrivit art. 4 din actul normativ mai sus menționat, „*Furnizorii de rețele de comunicații electronice beneficiază de dreptul de acces pe proprietăți pe, deasupra, în sau sub imobilele proprietate publică, inclusiv pe drumuri, poduri, tuneluri, galerii tehnico-edilitare, pasaje și viaducte, stâlpi și piloni, păduri și terenuri agricole, în condițiile prezentei legi, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:*

a) exercițiul acestui drept nu contravine uzului sau interesului public căruia îi sunt destinate imobilele în cauză;

b) efectuarea lucrărilor în cauză nu este de natură să contravină cerințelor specifice de urbanism, de amenajare a teritoriului sau privind calitatea în construcții ori celor privind protecția mediului, a sănătății, apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pe care trebuie să le respecte activitățile ce se desfășoară pe, deasupra, în sau sub imobilele în cauză.”

Prin *drept de acces* în înțelesul specific domeniului infrastructurii rețelilor de comunicații electronice se înțelege, potrivit art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 154/2012, „*accesul pe, deasupra, în sau sub imobile aflate în proprietate publică ori privată, după caz, în scopul instalării, întreținerii, înlocuirii și mutării rețelilor de comunicații electronice sau elementelor de infrastructură necesare susținerii acestora.*”

Condițiile în care furnizorii își pot exercita dreptul de acces pe proprietatea publică a statului ori a unităților administrativ-teritoriale (inclusiv plafonul maxim al tarifelor datorate de aceștia) sunt stabilite de către entitățile care exercită dreptul de administrare sau, după caz, de concesiune/de închiriere sau de folosință cu titlu gratuit asupra imobilelor respective. Tarifele percepute trebuie să fie justificate și proporționale cu afectarea imobilului și să acopere doar prejudiciile directe și certe cauzate prin efectuarea lucrărilor, precum și prin existența și funcționarea

accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, astfel cum reiese și din jurisprudența constantă a CEDO (*Hotărârea din 5 ianuarie 2000 în cauza Beyeler contra Italiei, Hotărârea din 23 noiembrie 2000 în Cauza Ex-Regele Greciei și alții contra Greciei, Hotărârea din 8 iulie 2008 în Cauza Fener Rum Patrikligi contra Turciei*).

elementelor de infrastructură ale rețelelor de comunicații electronice care fac obiectul acestor lucrări.

Mai mult, în condițiile art. 13 din Legea nr. 154/2012, în vederea exercitării dreptului de acces asupra imobilelor proprietate publică, furnizorii de rețele de comunicații electronice trebuie să încheie cu titularul dreptului de administrare asupra imobilului respectiv (sau, după caz, cu titularul dreptului de concesiune, de închiriere ori de folosință cu titlu gratuit) un contract de acces care va stabili, printre altele, metodele de lucru ce urmează a fi utilizate, condițiile efective în care furnizorul poate realiza lucrările, precum și tariful datorat, care va reprezenta contravaloarea folosinței și despăgubirea pentru prejudiciile cauzate prin efectuarea lucrărilor.

Tot Legea nr. 154/2012 prevede, la art. 16 alin. (2), faptul că exercitarea dreptului de acces „nu va cauza schimbarea destinației imobilului respectiv și va afecta cât mai puțin utilizarea acestuia de către titularul dreptului de folosință.” Totodată, furnizorii de rețele de comunicații electronice au, potrivit art. 16 alin. (3) din același act normativ, obligația de a readuce în starea inițială proprietatea afectată de realizarea lucrărilor de acces pe proprietăți sau, prin acordul părților, pot compensa titularului dreptului de administrare, de concesiune ori de folosință cu titlu gratuit cheltuielile determinate de aducere în starea inițială a proprietății afectate.

În fine, Capitolul IV din Legea nr. 154/2012 conține dispozițiile privind autorizarea construirii rețelelor de comunicații electronice. Potrivit art. 26 din actul normativ în discuție, „*Lucrările de acces pe proprietăți se pot afecta numai cu respectarea prevederilor legale referitoare la:*

a) amplasarea, proiectarea, autorizarea executării, executarea, utilizarea și postutilizarea construcțiilor;

b) proiectarea și amplasarea construcțiilor și a instalațiilor în zona drumurilor și în zona infrastructurii feroviare, pe poduri, pasaje, viaducte și și tuneluri rutiere, precum și în zonele de protecție aeroportuară și de protecție a navigației;

c) condițiile de amplasare a lucrărilor tehnico-edilitare și a stâlpilor pentru instalații în zona drumurilor și în zona infrastructurii feroviare;

d) calitatea în construcții;

e) protecția igienei și a sănătății publice;

f) protecția mediului;

g) protecția muncii;

h) protejarea monumentelor istorice.”

Pe cale de consecință, pentru cazul particular al rețelelor de comunicații electronice sunt aplicabile, pe lângă dispozițiile speciale ale

Legii nr. 154/2012, și prevederile generale din domeniul executării lucrărilor de construcții⁴.

Din această perspectivă, chiar dacă proiectul de lege în discuție nu aduce modificări directe prevederilor speciale din domeniul infrastructurii rețelelor de comunicații electronice, instituirea unor reguli cu caracter general care vizează modalitatea de refacere a unor categorii de imobile afectate de lucrări de instalare, întreținere, înlocuire ori mutare a rețelelor ori a elementelor de infrastructură asociate acestora va genera astfel de obligații și pentru furnizorii de rețele de comunicații electronice care exercită un drept de acces în înțelesul Legii nr. 154/2012.

Totuși, așa cum rezultă din toate cele de mai sus, în cazul particular al rețelelor de comunicații electronice și al infrastructurii destinate susținerii acestora, cadrul legal în vigoare stabilește deja întinderea obligațiilor părților implicate, inclusiv cu privire la repararea prejudiciilor cauzate prin instalarea, întreținerea, înlocuirea și mutarea rețelelor ori a elementelor de infrastructură asociate.

În funcție de particularitățile fiecărui imobil asupra căruia un furnizor de rețele de comunicații execută lucrări, titularii dreptului de administrare/de concesiune/de folosință cu titlu gratuit stabilesc în concret care sunt condițiile în care se exercită dreptul de acces asupra acestor imobile, condiții care se vor regăsi în contractul specific încheiat între aceștia și furnizori.

Astfel, pentru fiecare caz în parte se pot stabili care sunt limitările tehnice care rezultă din caracteristicile de uz sau de interes public ale imobilului, metodele de lucru utilizate pentru efectuarea lucrărilor, termenele până la care se efectuează acestea, despăgubirile acordate pentru efectuarea lucrărilor – materializate în tariful de acces perceput de către entitățile publice.

În opinia noastră, abordarea regăsită în Legea nr. 154/2002 cu privire la problematica refacerii imobilelor afectate de lucrările de acces (incluzându-se aici și străzile ori parcurile publice) este mult mai aplicată, permițând individualizarea soluțiilor în funcție de caracteristicile imobilului

⁴ Spre exemplu, în ceea ce privește emiterea autorizației de construire pentru lucrările ce privesc rețelele de comunicații electronice sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții. Acest act normativ conține deja prevederi referitoare la aducerea la starea inițială a imobilelor asupra cărora se execută lucrări de construcție, art. 26 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 50/1991, arătând că „neaducerea terenului la starea inițială de către investitor, după terminarea lucrărilor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. c), precum și nerealizarea lucrărilor de curățare, amenajare sau degajare, după caz, a amplasamentului și/sau a terenurilor adiacente ocupate temporar pe durata execuției, odată cu încheierea lucrărilor de bază” constituie contravenție. Lucrările la care face referire art. 3 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 50/1991 cuprind, printre altele, și lucrările de construire, reconstruire, modificare, extindere, reparare, modernizare și reabilitare privind lucrările de instalații de infrastructură.

asupra căruia se exercită respectivele lucrări și asigurându-se, în același timp, respectarea dispozițiilor generale specifice domeniului construcțiilor. Prevederea unor criterii (reguli generale) cu privire la modalitatea de refacere a elementelor constructive ale străzilor ori ale parcărilor publice poate genera situații în care cei care le efectuează ar putea fi obligați să execute reparații care ar depăși limita prejudiciilor directe și certe cauzate prin efectuarea respectivelor lucrări.

3. Semnalăm existența unor confuzii din punct de vedere tehnic între stradă și drum național/județean/comunal, deoarece ambele sunt încadrate în categoria de drumuri publice cu precizarea că rețelele edilitare se pot asocia doar cu străzile care se regăsesc în municipii și orașele care nu sunt tranzitate de drumuri de categorie superioară.

În eventualitatea în care drumul național/județean/comunal tranzitează o localitate, pe strada respectivă se aplică regulile pentru categoria de drum superior.

Considerăm că precizările privind lățimea zonei de 1,00 m nu sunt edificatoare (**punctele a), b) și c) aferente art. 2**), deoarece, în practică, s-au întâlnit frecvent cazuri când această lățime este cu mult mai mare, astfel că textul nu acoperă toate cazurile sau spectrele care se pot întâlni în teren.

Menționăm că intensitatea traficului și elementele geometrice sunt diferite pentru străzi/drum național/județean/comunal, motiv pentru care trebuie să se trateze distinct, funcție de particularitățile fiecărei categorii. Precizările explicite din textul inițiativei fac referire doar la rețelele edilitare existente, deci se aplică doar străzilor.

Având în vedere faptul că, din punct de vedere tehnic sunt mai multe tipuri de rețele edilitare (care sunt reglementate de norme tehnice diferite), era necesar să se precizeze dacă sunt de aducțiune, transport sau distribuție. De menționat că bransamentele riveranilor se pot face numai la rețeaua de distribuție.

De asemenea, se impuneau abordări diferite pentru lucrări la avarii la rețea care se execută în regim de urgență și lucrările de reabilitare/modernizare a rețelelor edilitare care se supun altor reguli și necesită obligatoriu autorizație de construcție.

Considerăm că soluția tehnică de galerie edilitară pozată în afara părții carosabile elimină majoritatea problemelor, dacă se implementează ca o regulă obligatorie, traficul rutier nemaifiind afectat. Normativul la care se face referire în *Expunerea de motive* reglementează întreținerea și repararea străzilor cu aplicabilitate limitată.

4. Observăm faptul că la **art. 1 lit. a) și b)** din inițiativa legislativă se propune definirea unor termeni, respectiv, „*străzi*” și „*ampriza străzilor*”, după această definire făcându-se trimitere la art. 8 alin. (1) lit. c) și art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, ceea ce ar face redundantă definirea astfel propusă, fiind, însă, necesar a se avea în vedere și regimul juridic complex al drumurilor publice, în condițiile în care, de exemplu, „*ampriza și zonele de siguranță*” fac „*parte integrantă din drum*” potrivit art. 2 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997.

5. **Art. 2 alin. (2)** din proiectul de lege prevede faptul că „*În funcție de modul în care sunt afectate elementele constructive ale parcărilor publice sau străzilor, prevederile alin. (1) se aplică și titularilor drepturilor de administrare sau, după caz, de proprietate ale rețelelor sau gospodăriilor tehnice supraterrane.*” **Alin. (1)** al **art. 2** din inițiativa legislativă prevede cerințele generale referitoare la modalitatea în care se va executa repararea străzilor și parcărilor publice, acestea urmând să fie extinse prin efectul alin. (2) și pentru situația rețelelor aflate în supraterran.

Față de cele de mai sus, considerăm că sintagma utilizată, respectiv „*în funcție de modul în care sunt afectate elementele constructive ale parcărilor publice sau străzilor [...]*”, este generală și poate conduce în practică la o aplicare neuniformă. În plus, cel puțin pentru cazul rețelelor de comunicații electronice, noțiunea de „*rețea supraterrană*” cuprinde rețele pozate aerian, ceea ce poate genera probleme cu privire la aplicabilitatea regulilor instituite prin **alin. (1)** al **art. 2** din inițiativa legislativă.

În plus, în contextul în care „*condițiile generale*” respective (**art. 2 alin. (1)** din inițiativa legislativă) vizează doar adăugarea a câte unui metru „*la capete*” și „*conturul perimetral al lucrărilor*”, nu rezultă cu claritate modul de determinare/măsurare și „*refacere*” a acestui metru, avându-se în vedere că din drum fac parte integrantă inclusiv zonele de siguranță, cuprinse de la limita exterioară a amprizei drumului, astfel stabilite în Anexa nr. 1 lit. a) – c) la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997.

6. Referitor la **art. 3**, evidențiem faptul că amenda contravențională propusă nu are prevăzute limite minime și maxime, aspect ce nu vine în acord cu dispozițiile art. 3 alin. (1) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit cărora actele normative prin care se stabilesc contravenții vor cuprinde, în cazul sancțiunii cu amendă, limita minimă și maximă a acesteia.

În lipsa unor limite minime și maxime, nu se mai poate vorbi de aplicarea unei sancțiuni proporționale cu gradul de pericol social al faptei

săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal (art. 21 alin. (3) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*).

De asemenea, apreciem că acordarea în sarcina personalului poliției locale a competenței de constatare și sancționare a contravenției în discuție nu se justifică, deoarece *Ordonanța Guvernului nr. 43/1997* prevede deja organele competente (printre aceste numărându-se și poliția rutieră), iar *Legea poliției locale nr. 155/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, stabilește în mod expres domeniile din competența poliției locale, printre acestea neregăsindu-se domeniul vizat de proiectul de lege.

7. Menționăm faptul că la **art. 4** din inițiativa legislativă se prevede că *„Fac excepție de la prevederile prezentei legi cazurile în care situația concretă din teren, situația de urgență sau de forță majoră impune, corelat cu normele în vigoare, exclusiv soluții tehnice prin care nu se poate asigura respectarea cerințelor de la art. 2 lit. a) – d).”*

Or, ținând seama și de faptul că excepțiile trebuie să fie de strictă interpretare/aplicare, dintr-o astfel de formulare – imprecisă/lacunară – nu rezultă cum s-ar putea determina efectiv situațiile vizate în textul inițiativei, pentru care ar fi aplicabilă excepția astfel preconizată.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate de la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestui proiect de lege.**

Cu stimă,

Dacian Julien CIOLOȘ

Domnului deputat Valeriu Ștefan Zgonea

Președintele Camera Deputaților